

St-lé však svou žádost, aby ponechán byl jim zbytkový statek K. o žádné z těchto ustanovení neopírají, žal. úřad o ní také ani ve smyslu ustanovení § 11 zák. ani dle ustanovení § 20 příd. zák. nerozhodoval, a stížnost u nss podaná také netvrdí, že by jedno nebo druhé z těchto ustanovení bylo výrokem žal. úřadu porušeno.

Jiných nároků však vlastníku zabrané půdy, pokud jde o ponechání resp. přidělení její, zákon zák. a ostatní zák. o poz. reformě nepřiznávají. Zejména nedává zák. přidělový vlastníku zabraného majetku právní nárok, aby mu zbytkový statek, tedy statek vzniklý teprve při přidělu státem zabrané půdy (§ 24 a 25 příd. zák.) byl přidělen.

Nemá-li však vlastník nárok takový, nemůže být právem tvrzeno, že zamítnutím žádosti zasaženo bylo do práv st-lů a že by odmítnutí její odporovalo zák.

Jeví se tedy stížnost bezdůvodnou, poněvadž nemůže-li právem být tvrzeno, že porušen byl subjektivní nárok strany, je také lhostejným, zda výrok úřadu zakládá se na řízení řádně provedeném či nikoli.

Č. 3464.

Státní úředníci. — Administrativní řízení (Podkarpatská Rus): I. Rozhodnutí hlavního finančního ředitelství v Užhorodě jest i ve věcech osobních finančního úřednictva konečným, pokud nejde o věc vyhrazenou rozhodování ministerstva financí. — II. Kdo nedostal dekret ve smyslu § 6 služ. pragm. úřednické, není pragmatikálním úředníkem.

(Nález ze dne 8. dubna 1924 č. 6008).

Věc: Sigmund H. v M. proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě o propuštění ze služby.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím propustil žal. úřad st-le z důvodů služebních vzhledem k jeho smluvnímu úřednímu poměru dnem 31. prosince 1922 ze služeb finančního ředitelství v Mukačevě.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí vznesené musil nss zabývat se nejprve námitkou odvodního spisu, že sporná záležitost nebyla nař. rozhodnutím vyřešena konečně pořadem instancí správních (§ 5 zák. o ss). Nemohl v tom odvodnímu spisu dát za pravdu. Podle § 1 zák. z 9. února 1922 č. 59 Sb. rozhoduje na území P. R. hl. fin. ředitelství v Užhorodě o všech věcech týkajících se státní finanční správy, pokud nejsou vyhrazeny min. fin. Poněvadž v daném případě o věc vyhrazenou rozhodnutí fin. min. nejde, jest nař. rozhodnutí hl. fin. ředitelství v U. konečným rozhodnutím úřadů správních.

Stížnost namítající v podstatě, že st-l s m l u v n í m úředníkem nebyl a že tedy mohl být prošpůten jen za předpokladů a modalit služební pragmatikou pro propouštění státních úředníků stanovených, neshledal nss důvodnou.

Jest spor jedině o otázku, zda úřad právem pokládal st-le za úředníka smluvního, či zda na služební poměr st-le ke státu dlužno pohlížeti jako na služební poměr definitivního úředníka pragmatikálního.

Státními úředníky pragmatikálními po rozumu služ. pragm. (zák. z 15. ledna 1914 č. 15 ř. z.) jsou státní úředníci zařazeni do hodnostních tříd (čl. 1 uv. zák.). O ustanovení úředníka sluší podle § 6 vyhotoviti dekret. Státní a služební poměr počíná se dnem doručení jmen. dekretu (není-li výslovně ustanoven den jiný § 7).

Že by byl st-l o jeho ustanovení úředníkem vydán dekret ve smyslu § 6 pragm. vyhotovený, stížnost ani netvrdí, a také ze spisů není patrné, že by byl nějakým aktem příslušného orgánu (definitivním) státním úředníkem ustanoven.

Se zřetelem k tomu nemohl nss naléztí nezákonnost ani vadu řízení v tom, že žal. úřad založil své rozhodnutí na předpokladu, že st-l nebyl úředníkem pragmatikálním, nýbrž toliko smluvním.

Že si této povahy svého služebního poměru st-l sám dobře byl vědomí, vyplývá ostatně i z jeho žádosti za opětné přijetí do služby ze 6. prosince 1922, tedy již po vydání nař. rozhodnutí předložené, v níž se sám označuje jako »smluvní úředník«.

Jest tedy jediná námitka, o kterou se stížnost opírá, neodůvodněna, a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 3465.

Z n á m k y: Závěr úřadu, že ochranná známka znázorňující zvířecí hlavu s parohy není k záměně podobna jiné známce s hlavou jelena zapsané pro zboží téhož druhu, jest vadný, spočívá-li jen na názoru, že jedna znázorňuje jelena s rozvětvenými parohy ze předu, druhá pak hlavu s menšími parohy a se strany.

(Nález ze dne 9. dubna 1924 č. 13.693/23).

V ě c: Firma Jiří Sch., akc. spol. v Ú. proti ministerstvu obchodu o výmaz známky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: St-lka podala min-u obch. žalobu proti firmě Max M. v O., v níž se domáhala výmazu známky této firmy v L. pod č. 12681, poněvadž jest k záměně podobna její známce zapsané u téže komory pro tentýž druh zboží mající prioritu starší.

Min. obch. nař. rozhodnutím žalobu zamítlo a to z těchto důvodů:

Pro žalující firmu Jiří Sch., akc. společnost v Ú., byla u obch. a živn. komory v L. dne 29. ledna 1903 pod č. 3209 zapsána ochranná známka vykazující hlavu jelena s velikými rozložitými parohy a sloužící k označení toaletního a medicijnálního mýdla, mycího prášku a jiných ještě druhů zboží.

Pro žalovanou firmu Max M. v O. byla u téže komory dne 11. října 1922 zapsána pro mýdla všeho druhu a mýdlový prášek pod č. 12681 známka, vykazující v lineálním dvojitým rámci slovo »Herta« a obrazec zvířecí hlavy s parohy se strany. — — —

Min., posuzujíc podobnost obou známek zapsaných pro stejný druh zboží neshledalo, že by obě známky byly si k záměně podobny.